

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE WICEPREZESA TRYBUNAŁU

z dnia 6 października 2015 r.*

Odwołanie — Interwencja — Interes prawny w rozstrzygnięciu sprawy

W sprawie C-410/15 P(I)

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 57 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 lipca 2015 r.,

Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), z siedzibą w Marsylii (Francja), reprezentowany przez adwokata C. Bonnefoi,

wnoszący odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), z siedzibą w Marsylii,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

Komisja Europejska, reprezentowana przez V. Di Bucciego oraz B. Stromsky'ego, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

WICEPREZES TRYBUNAŁU,

po wysłuchaniu M. Watheleta, pierwszego rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 W swym odwołaniu comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (zwany dalej „comité d'entreprise”) wnosi o uchylenie postanowienia Sądu z dnia 7 lipca 2015 r., SNCM/Komisja (T-1/15, EU:T:2015:488, zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”), oddalającego jego wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania strony skarżącej w pierwszej instancji w sprawie T-1/15, której przedmiotem jest stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/882/UE z dnia 20 listopada 2013 r. dotyczącej pomocy państwa SA 16237 (C 58/2002) (ex N 118/2002) przyznanej przez Francję na rzecz SNCM (Dz.U. 2014, L 357, s. 1, zwanej dalej „sporną decyzją”).

* Język postępowania: francuski.

- 2 Comité d'entreprise wnosi ponadto do Trybunału o uwzględnienie jego wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3 Komisja Europejska przedstawiła uwagi w przedmiocie odwołania w dniu 7 września 2015 r.

W przedmiocie odwołania

- 4 Zgodnie z art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej każdy może interweniować w sprawach rozpatrywanych przez sąd Unii Europejskiej, jeżeli może uzasadnić interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej temu sądowi.
- 5 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem pojęcie „interesu w rozstrzygnięciu sprawy” w rozumieniu tegoż art. 40 akapit drugi należy określić na podstawie samego przedmiotu sprawy i rozumieć je jako bezpośredni i faktyczny interes w rozstrzygnięciu co do samych żądań, a nie jako interes w odniesieniu do podniesionych zarzutów lub argumentów. Zatem przez „rozstrzygnięcie sprawy” należy rozumieć oczekiwane orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, i to w taki sposób, w jaki jest ono ujęte w sentencji wyroku, który ma zostać wydany (zob. postanowienie prezesa Trybunału Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2013:83, pkt 7 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 6 W tym względzie należy w szczególności ustalić, czy zaskarżony akt dotyczy składającego wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta bezpośrednio i czy jego interes w rozstrzygnięciu sprawy został stwierdzony (zob. postanowienie prezesa Trybunału Mory i in./Komisja, C-33/14 P, EU:C:2015:135, pkt 7 i przytoczone tam orzecznictwo). Co do zasady interes w rozstrzygnięciu sprawy można uznać za wystarczająco bezpośredni tylko wówczas, gdy to rozstrzygnięcie może zmienić sytuację prawną wnoszącego o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta [zob. podobnie postanowienia prezesa Trybunału: National Power i PowerGen/Komisja, C-151/97 P(I) i C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, pkt 61; Schenker/Air France i Komisja, C-589/11 P(I), EU:C:2012:332, pkt 14, 15; a także Mory i in./Komisja, C-33/14 P, EU:C:2015:135, pkt 4, 11].
- 7 W swym odwołaniu comité d'entreprise zarzuca Sądowi dokonanie błędnej interpretacji art. 40 akapit drugi statutu Trybunału. Odwołanie to obejmuje cztery zarzuty, dotyczące odpowiednio:
 - naruszenia prawa przez Sąd, który w pkt 13 zaskarżonego postanowienia orzekł, że zbiorowy interes pracowników SNCM, który comité d'entreprise reprezentuje, nie może sam w sobie stanowić jego bezpośredniego i faktycznego interesu w rozstrzygnięciu sporu przedłożonego temu sądowi w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości;
 - naruszenia prawa przez Sąd, który w pkt 14 zaskarżonego postanowienia orzekł, że fakt, iż comité d'entreprise mógł być ewentualnie uznany za zainteresowaną stronę w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE, nie wystarcza do wykazania bezpośredniego i faktycznego interesu w rozstrzygnięciu sporu wniesionego do Sądu zgodnie ze wskazanym art. 40 akapit drugi;
 - błędów w ocenie popełnionych przez Sąd, który w pkt 15 zaskarżonego postanowienia orzekł, po pierwsze, że comité d'entreprise nie przedstawił żadnego konkretnego elementu mogącego wykazać, że sprawa wniesiona do Sądu ma szczególne znaczenie dla będących w toku inicjatyw ustawodawczych ani że charakteryzują ją szczególne zasadnicze trudności mogące wpłynąć w szczególności na interesy comité d'entreprise, a po drugie, że comité d'entreprise nie wykazał, iż toczące się na szczeblu krajowym postępowanie naprawcze zostałyby zawieszono w przypadku stwierdzenia nieważności spornej decyzji; oraz
 - błędu w ocenie popełnionego przez Sąd, który w pkt 16–18 zaskarżonego postanowienia orzekł, że interes comité d'entreprise w rozstrzygnięciu zawisłego przed nim sporu nie różnił się od interesu SNCM, w sytuacji gdy posiada on odrębną, choć związaną jednak z tym przedsiębiorstwem

osobowość prawną, istotny majątek i budżet, oraz wiąże go zobowiązania i umowy w toku, na które bezpośrednio oddziaływało toczące się postępowanie naprawcze, w ramach którego, zgodnie z prawem francuskim, przysługiwało mu prawo do bycia wysłuchanym.

- 8 W pierwszej kolejności należy zbadać drugi zarzut odwołania.
- 9 W zarzucie tym comité d'entreprise podnosi, że Sąd naruszył prawo orzekając w istocie w pkt 14 zaskarżonego postanowienia, że fakt, iż comité d'entreprise mógł być ewentualnie uznany za zainteresowaną stronę w rozumieniu art. 108 ust. 2 nie wystarcza do wykazania bezpośredniego i faktycznego interesu w rozstrzygnięciu sporu wniesionego do Sądu zgodnie ze wskazanym art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto comité d'entreprise został pozbawiony możliwości uczestniczenia w postępowaniu administracyjnym, w zakresie, w jakim w wyniku stwierdzenia przez Sąd wyrokiem Corsica Ferries France/Komisja (T-565/08, EU:T:2012:415) nieważności decyzji Komisji 2009/611/WE z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C 58/02 (ex N 118/02), jakie Francja przyznała na rzecz [SNCM] (Dz.U. 2009, L 225, s. 180), Komisja nie podjęła postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE przed przyjęciem spornej decyzji.
- 10 W tym względzie z orzecznictwa Trybunału wynika, że strona zainteresowana w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE może wnieść o stwierdzenie nieważności przyjętej przez Komisję decyzji dotyczącej pomocy państwa, jeżeli strona ta wnosząc skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji pragnie doprowadzić do poszanowania praw proceduralnych, które wywodzi ona z tego przepisu (zob. podobnie wyrok Komisja/Kronoply i Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 11 Tymczasem zainteresowana strona w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE, która pragnie interweniować w ramach takiej skargi o stwierdzenie nieważności, popierając żądania strony skarżącej, posiada interes w rozstrzygnięciu odnośnego sporu w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości. Oczekiwane orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, takie jak będzie ono ujęte w sentencji mającego zapaść wyroku, może bowiem zmienić sytuację prawną podmiotu wnoszącego o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, gdyż, po pierwsze, pociąga ono za sobą obowiązek wszczęcia przez Komisję – lub stosownie do okoliczności ponownego podjęcia – formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, a po drugie, daje prawo temu podmiotowi, jako zainteresowanej stronie, do udziału w rzeczonym formalnym postępowaniu wyjaśniającym.
- 12 W niniejszym przypadku z pkt 13 zaskarżonego postanowienia wynika, że comité d'entreprise reprezentuje zbiorowy interes wszystkich pracowników SNCM. Jako że Komisja podczas dokonywania oceny zgodności pomocy państwa w sektorze transportu morskiego bierze pod uwagę wiele elementów różnego rodzaju dotyczących w szczególności ochrony konkurencji, polityki morskiej Unii, promocji unijnego transportu morskiego i promocji zatrudnienia, nie można wykluczyć, że comité d'entreprise może przedstawić Komisji uwagi w przedmiocie kwestii społecznych, które stosownie do okoliczności instytucja ta może uwzględnić w toku formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE (zob. podobnie wyrok 3F/Komisja, C-319/07 P, EU:C:2009:435, pkt 64, 70).
- 13 W tych warunkach comité d'entreprise powinien być uznany za zainteresowaną stronę w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE.
- 14 Należy podkreślić, że SNCM podniosła w swojej skardze zarzut oparty na naruszeniu praw proceduralnych, które przyznaje jej art. 108 ust. 2 TFUE, gdyż w wyniku stwierdzenia przez Sąd nieważności decyzji 2009/611 Komisja nie podjęła ponownie formalnego postępowania wyjaśniającego.

- 15 Z powodów powołanych powyżej w pkt 11 niniejszego postanowienia należy zatem uznać, że comité d'entreprise, będący stroną zainteresowaną w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE, popierający żądania innej zainteresowanej strony, która powołuje się na naruszenie praw proceduralnych przysługujących jej na mocy tego przepisu, posiada bezpośredni i faktyczny interes prawny w rozstrzygnięciu sporu wniesionego do Sądu w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości.
- 16 Sąd naruszył zatem prawo poprzez orzeczenie w pkt 19 zaskarżonego postanowienia, że należy oddalić wniosek comité d'entreprise o dopuszczenie go do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania SNCM.
- 17 W rezultacie – bez konieczności orzekania w przedmiocie innych zarzutów odwołania – należy uwzględnić to odwołanie i uchylić zaskarżone postanowienie.
- 18 Z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału wynika, że Trybunał może w przypadku uchylenia wyroku Sądu wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala.
- 19 W niniejszym przypadku Trybunał posiada niezbędne informacje, by wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku comité d'entreprise o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 20 Jak wynika zatem z pkt 12–15 niniejszego postanowienia, comité d'entreprise posiada bezpośredni i faktyczny interes prawny w rozstrzygnięciu sporu wniesionego do Sądu w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości.
- 21 W rezultacie należy uwzględnić wniosek comité d'entreprise o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania SNCM w sprawie T-1/15.

W przedmiocie kosztów

- 22 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem jeżeli odwołanie jest zasadne i Trybunał orzeka wyrokiem kończącym postępowanie w sprawie, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ comité d'entreprise nie podniósł żądania w zakresie kosztów, należy orzec, że każda ze stron pokrywa koszty własne.

Z powyższych względów wiceprezes Trybunał postanawia, co następuje:

- 1) **Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2015 r. SNCM/Komisja (T-1/15, EU:T:2015:488) zostaje uchylone.**
- 2) **Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) zostaje dopuszczony do udziału w sprawie T-1/15 w charakterze interwenienta popierającego żądania strony skarżącej.**
- 3) **Każda ze stron pokrywa własne koszty.**

Podpisy